

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Fluviul vieții

Conferința din 25.08.1966 (Bonfin)

Conferință improvizată

În alte conferințe, v-am vorbit deja mult despre cei zece sefiroti: Kether, Hohmah, Binah, Hased, Gheburah, Tiferet, Nețah, Hod, Iesod și Malkut. V-am mai spus de asemenea că cel de-al nouălea sefirot, Iesod, al cărui nume înseamnă fundament, bază, supraveghează puritatea. Vom vedea imediat de ce o face tocmai acest sefirot care reprezintă baza.

În sefirotul Iesod domnește Domnul Șadai El Hai, al cărui nume înseamnă: Atotputernicul Dumnezeu Viu. Șadai El Hai este distribuitorul vieții. În acest sefirot se găsește ordinul îngeresc al Heruvimilor (Îngeri din religia creștină) care îl au în frunte pe Arhanghelul Gabriel. Arhanghelul Gabriel supraveghează nașterea copiilor, și deci nu întâmplător în Scripturi se menționează că acest Arhanghel a apărut Mariei pentru a-i anunța nașterea lui Iisus, și lui Zaharia, soțul Elisabetei, pentru a-i anunța nașterea lui Ioan Botezătorul. Luna constituie latura materială a sefirotului Iesod, în ebraică Levana. Luna este simbolul femeii, al imaginației, adică al materiei căreia i se poate da o infinitate de forme, dar ea este deopotrivă și simbolul purității. Atunci când ființa umană vine să se încarneze pe pământ, sufletul ei trece prin regiunea lunii, și atunci când părăsește pământul trece din nou pe acolo înainte de a se îndrepta spre alte regiuni. Luna prezidează deci nașterea dar și moartea. Vedeți deci că Luna este legată de probleme esențiale.

În general se fac tot felul de glume legate de lună. Se spune despre un om distrat că este “plecat pe lună”, și se spune în anumite cazuri că am văzut cele două fețe ale lunii ! Cât despre nebuni, se spune că sunt lunatici ! Și se pare că “insolațiile” provocate de lună sunt mai puternice decât cele ale soarelui ! Vedeți

deci că luna îi influențează pe nebuni, pe aiuriți, dar acesta este doar aspectul ei inferior. În realitate, luna are mai multe aspecte, dar pentru a simplifica lucrurile, vom menționa numai două: o regiune crepusculară unde se află iluziile, minciunile, nebuniile, aberațiile și o altă regiune care este puritatea absolută, viziunea clară a lucrurilor. Mulți poeți se complac în regiunile crepusculare ale lunii: ei sunt mândri să aducă prin poezia lor un element ireal: fantezia, imaginația, fantasticul, dar acest univers vag și imprecis în care ei se refugiază este foarte periculos și mulți dintre ei au înnebunit.

Fiecare sefirot reprezintă o lume ierarhizată. În regiunile inferioare ale lui Iesod găsim praf, nori, adică iluziile, rătăcirile. Da, pentru că Iesod este începutul vieții psihice iar viața psihică este constituită la început din regiuni cețoase, din forme vagi, nedefinite. De aceea cei care nu au mers mai departe pentru a se dezvolta prin studiu și meditație sunt victime ale unor forme iluzorii. Evident, Iesod este o regiune mult mai subtilă decât Malkut, dar partea cea mai apropiată de Malkut nu poate prezenta o mare claritate, ea este încă prea umedă, prea prăfuită. Trebuie deci să parcurgem această zonă pentru a merge dincolo de ea... până la descoperirea lumii celei mai mari lumini, Tiferet, regiunea soarelui.

Să vedem acum de ce Iesod reprezintă sefirotul purității. V-am spus deja că Șadai El Hai este distribuitorul vieții și Heruvimii, Îngerii, primesc această viață și o transmit oamenilor. Or, așa cum am văzut în conferința precedentă, viața este un curent, un fluviu care vine de foarte sus, de la Izvor... Acest fluviu de viață este Hristos însuși. De aceea Iisus spunea: “Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”. Citind aceste cuvinte, un Inițiat vede imediat imaginea râului care coboară din munte și se aruncă în mare. Calea, Adevărul, Viața... Ce reprezintă aceste trei cuvinte ! Calea este albia râului; Viața este apa care curge în albia acestui râu; și Adevărul este izvorul de unde curge viața, de unde țâșnesc toate creațiile. Dar putem da o altă interpretare. Albia râului cu meandrele sale este calea înțelepciunii ce urcă până la izvor, la adevăr. Cât despre apă, ea este iubirea, viața, căci viața nu este altceva decât iubire, fiindcă viața se naște din iubire.

Iată deci ce vroia să spună Iisus: “Eu sunt calea înțelepciunii, eu sunt apa iubirii ce dă naștere vieții divine, și sunt izvorul adevărului de unde curge această apă pentru a potoli setea tuturor creaturilor”. Apa este simbolul vieții, al iubirii. Toate energiile, toate forțele care circulă în natură, în cosmos, sunt

reprezentate ca o apă, ca un fluid care udă, potolește setea, care menține viața. Zilnic puteți face acest exercițiu de a bea cu ajutorul gândului din acest râu care vine din înălțimi, de a vă potoli setea din acest izvor limpede și pur, de a rămâne lângă el cât mai mult timp posibil. Efectele acestui exercițiu sunt extraordinare.

Imaginea izvorului și a fluviului își are corespondența sa în viața spirituală, și de aceea Învățămintul nostru este bazat pe iubire (apa), pe înțelepciune (albia fluviului) și pe adevăr (izvorul).

Fluviile coboară din munți, și datorită munților viața pe pământ poate exista. Munții sunt mari antene datorită cărora pământul comunică cu cerul, ei formează o legătură între pământ și cer. Prin înălțimile lor, ei captează forțe și energii celeste ce se manifestă sub formă de vârtejuri, de unde puternice și luminoase. Din cauza prezenței acestor puternice forțe, spiritele neîncarnate vizitează deseori înălțimile munților: ele se scaldă în aceste efluvii pentru a se întări, apoi pleacă pentru a-și face lucrarea prin lume. Apa care coboară din munți este deci impregnată de fluidele din cer.

Să păstrăm încă această imagine a fluviului și veți vedea ceea ce vom descoperi. Fluviul își are izvorul foarte sus, în munți, apoi coboară spre câmpie. Când izvorul țâșnește, apa este încă foarte pură, cristalină, dar încet, coborând, ea străbate tot felul de regiuni, și cum locuitorii acestor regiuni nu sunt foarte scrupuloși, au obiceiul de a arunca toate resturile și murdăriile în fluviu, fără să se gândească la locuitorii regiunilor situate la vale care vor fi obligați să bea această apă deja poluată. De altfel, și aceștia, la rândul lor, fac la fel. De aceea, atunci când apa ajunge în câmpie, se poate muri dacă o bei.

Ce reprezintă acest fluviu ? Este un simbol dintre cele mai profunde. Este fluviul cosmic pe care îl menționează Apocalipsa (a se vedea vol. IV: “Pomul lângă fluviu”), fluviul vieții care potolește setea tuturor creaturilor. Acest fluviu coboară până la noi, străbătând toate ierarhiile îngerești: Serafimii, Heruvimii, Tronurile, Dominațiile, Puterile, Virtuțile, Principatele, Arhanghelii, Îngerii și fiecare dintre ei adaugă acestui fluviu toate calitățile și virtuțile sale. Fluviul traversează în fine regiunile sufletelor slăvite, ale profeților, ale Marilor Maeștri, ale Inițiaților, ale tuturor acelor care au ajuns la înțelepciune, la puritate, la sfințenie și le hrănește, le potolește setea, le însuflețește. Iar când fluviul ajunge

mai jos, în regiunea oamenilor obișnuiți, se întâmplă exact la fel ca pentru râul ce coboară din munte și în care nu încetăm să ne aruncăm gunoaiele.

În planul mental, în planul astral și în planul fizic, oamenii, fără să știe, nu conțin să își arunce gândurile și sentimentele lor în acest fluviu care este viața. De aceea ei sunt obligați să se hrănească cu resturile unora și altora ca niște mormoloci într-o mlaștină; ei nu pot face altfel, nu pot ieși pentru a bea apă pură. Mlaștina este imaginea lumii. Da, lumea este ca o mlaștină în care mormolocii, broaștele și broaștele râioase își elimină murdăriile: ura, răutățile, furia, și toți aceia din jurul lor le absorb.

Asemenea apei, viața se colorează, se poluează sau se purifică în funcție de regiunile pe care le străbate. Dar fie că este pură sau poluată, viața este întotdeauna viață. Ea are numai grade și în funcție de regiunile pe care le traversează și de creaturile care locuiesc în aceste regiuni, ea are una sau alta dintre calități. Nu toată lumea primește aceeași viață de la fluviu. Deseori, unii îmi spuneau: “Maestre, nu putem face nimic, asta-i viața!”. Și eu răspund: “Da, așa este viața, dar ce viață? Viața broaștei râioase, viața mistrețului, viața crocodilului?... sau viața unui înger?”. Această viață care vine de la Dumnezeu are diferite grade și ea coboară până în regiunile subterane pentru a hrăni creaturile inferioare. Da, ea alimentează chiar și diavolii, altfel de unde vă imaginați voi că aceștia au prins viață? Ar fi trebuit ca un alt Dumnezeu să fi creat o altă viață, adică un adversar al lui Dumnezeu la fel de puternic sau chiar mai puternic decât el. Nu, nu există decât un sigur Dumnezeu și El îi alimentează chiar și pe diavoli. Numai că diavolii nu primesc hrana cea mai pură, ei trebuie să se mulțumească cu ceea ce rămâne, și ceea ce rămâne este deja murdar, poluat, viciat. Acesta este de altfel destinul tuturor creaturilor subterane: ele trebuie să ronțăie câteva coji ce rămân din viața divină. Pentru a înțelege acest lucru este de ajuns să vedem ce se întâmplă pe pământ cu cerșetorii. Cerșetorii se hrănesc cu ceea ce găesc în lăzile de gunoi, și sunt aici pentru a ne da o lecție. Ei ne spun: “Priviți-ne, nu am dorit să învățăm, nici să muncim și acum suntem forțați să căutăm în gunoaie cele câteva resturi și coji aruncate de cei mai bogați decât noi. Noi suntem imaginea creaturilor subterane care trebuie să se mulțumească cu resturile vieții celeste”. Astfel, cerșetorii instruiesc întreaga lume, dar cine le înțelege limbajul?

Veți spune: “Cum așa ? Dumnezeu alimentează creaturile care se află în infern ? Evident, eu știu că această idee îi va șoca pe unii, dar trebuie să reflectați: aceste ființe inferioare, acești demoni care vin să îi chinuie pe oameni, de unde au viață? Numai Dumnezeu singur creează și distribuie viața. Dacă alte creaturi ar putea fabrica viață, ar fi la fel de puternice ca Dumnezeu. De altfel, tocmai aici a pierdut religia creștină: în a accepta că Dumnezeu are un dușman care nu contenește să îi țină piept... și că El are nevoie de oameni pentru a-L ajuta să lupte împotriva acestui adversar ! Cum să acceptăm un asemenea lucru ? Numai Dumnezeu singur deține viața în puterea Sa, dar generozitatea Sa merge până a nu lăsa creaturile să moară complet, chiar și pe cele mai josnice, pentru că ele se află în slujba Sa.

Da, când unii merită o lecție, nu Dumnezeu în persoană se va ocupa de ei, ci El le va spune servitorilor cu drept de judecată pe care îi are (diavoli): “Mergeți să îl găsiți pe cutare și scuturați-l puțin ca să îl faceți să reflecteze”. Dacă Dumnezeu dorește ca acești servitori să muncească, El trebuie să îi alimenteze puțin. Evident, nu cele mai bune bucăți, nici cele mai groase le vor cădea acestora din Cer, dar ei sunt hrăniți. Și iată cum explic eu că această generozitate a Domnului conține speranța extraordinară că până și aceste creaturi pierdute, dacă se purifică și se căiesc, se vor întoarce într-o zi la El. Nu mă credeți, și totuși este adevărat. Oamenii sunt de o asemenea cruzime încât nu vor nici măcar ca diavoli să devină mai buni; ei consideră că aceștia trebuie să ardă în Iad pe veșnicie. Ei bine, nu, Dumnezeu se gândește să îi cumintească și să îi determine să se întoarcă spre El. Dar cum El are o răbdare nemărginită, nu este grăbit, și de aceea există încă diavoli pentru a-i tulbura pe oameni. Dar se spune că va veni o epocă în care ei nu vor mai putea să îi chinuie, pentru că vor fi legați fedeleș; și această epocă se apropie.

V-am explicat deja de mai multe ori semnificația balaurului din Apocalipsă (a se citi conferința: “Cum să ne măsurăm cu balaurul” – Volumul V). Se spune în Apocalipsă că balaurul va fi legat fedeleș și aruncat în prăpastie pentru o mie de ani. Și ce se va întâmpla cu el în acel moment ? Ei bine, i se vor da atât de multe lecții bune încât atunci când va ieși, va fi perfect educat, nu va mai avea nici dinți, nici gheare, nici unghii, nici venin. Ei da, există jos unele ateliere unde i se vor face câteva tratamente pentru a-l curăța puțin. Credeți că este suficient să închideți un balaur o mie de ani pentru ca să se poată schimba ? Nici vorbă !... Un balaur nu se transformă atât de ușor dacă nu este brutalizat. De

aceea creaturile care își cunosc perfect meseria lor de educatori se vor ocupa de el. Ele îi vor spune: “Ah ! Ah ! Este rândul tău, acum. Tu i-ai chinuit destul pe oameni și te vom învăța să fi mai politicos”.

Vă veți întreba cum de știu toate aceste lucruri... Le știu pentru că le-am citit, pur și simplu. Unde le-am citit ? Nu în cărțile oamenilor, în orice caz. Nu am încredere în cărțile oamenilor, sunt mult prea decepționat de toate greșelile și încoerențele pe care le-am găsit și nu îmi pierd timpul citindu-le. Acum, eu nu citesc decât cartea Naturii Vii și în această carte am descoperit că iubirea lui Dumnezeu, viața lui Dumnezeu coboară până în profunzimea pământului și ale prăpăstiilor. Chiar și acolo, mai rămân câteva particule de viață, altfel nici o ființă nu ar putea exista în aceste regiuni. Veți spune: “Dar oamenii creează viață!”. Nu, dragii mei frați și surori, viața vine de la Dumnezeu, omul nu face decât să o transmită. Omul nu poate crea viața; dacă ar ști să creeze viața, el ar putea să nu mai moară. Omul transmite viața numai pentru un anumit timp, dar el însuși nu este creatorul vieții.

Dar să revenim la această imagine a fluviului. Vă spuneam că fluviul vieții divine coboară până în străfundurile pământului... Dar, ajuns jos, el se purifică de toate deșeurile pe care le-a acumulat în cale – fiindcă există sub pământ uzine cu tot felul de site și transformatoare - și din nou, sub o altă formă, această viață se reîntoarce spre înalt. Exact ca și apa care coboară din munte; ea ajunge la mare murdară, tulbure și poluată, dar se vaporizează sub razele soarelui, urcă, și apoi coboară din nou sub formă de ploaie, zăpadă, rouă. Este același fenomen ca cel al circulației sângelui: sângele care iese pur din plămâni trece prin inimă, care îl trimite tuturor organelor unde se încarcă cu deșeuri, apoi se reîntoarce la plămâni pentru a se purifica. Circulația sângelui în corp, circulația apei pe pământ, iată cartea naturii pe care o citim. Totul este scris în această carte, dar oamenii încă nu au înțeles că natura este cartea în care Dumnezeu și-a scris toate legile Sale. Dumnezeu se exprimă prin fenomenele naturii, dar noi nu studiem natura, preferăm să citim cărți scrise de ființe slabe, bolnave și deformate.

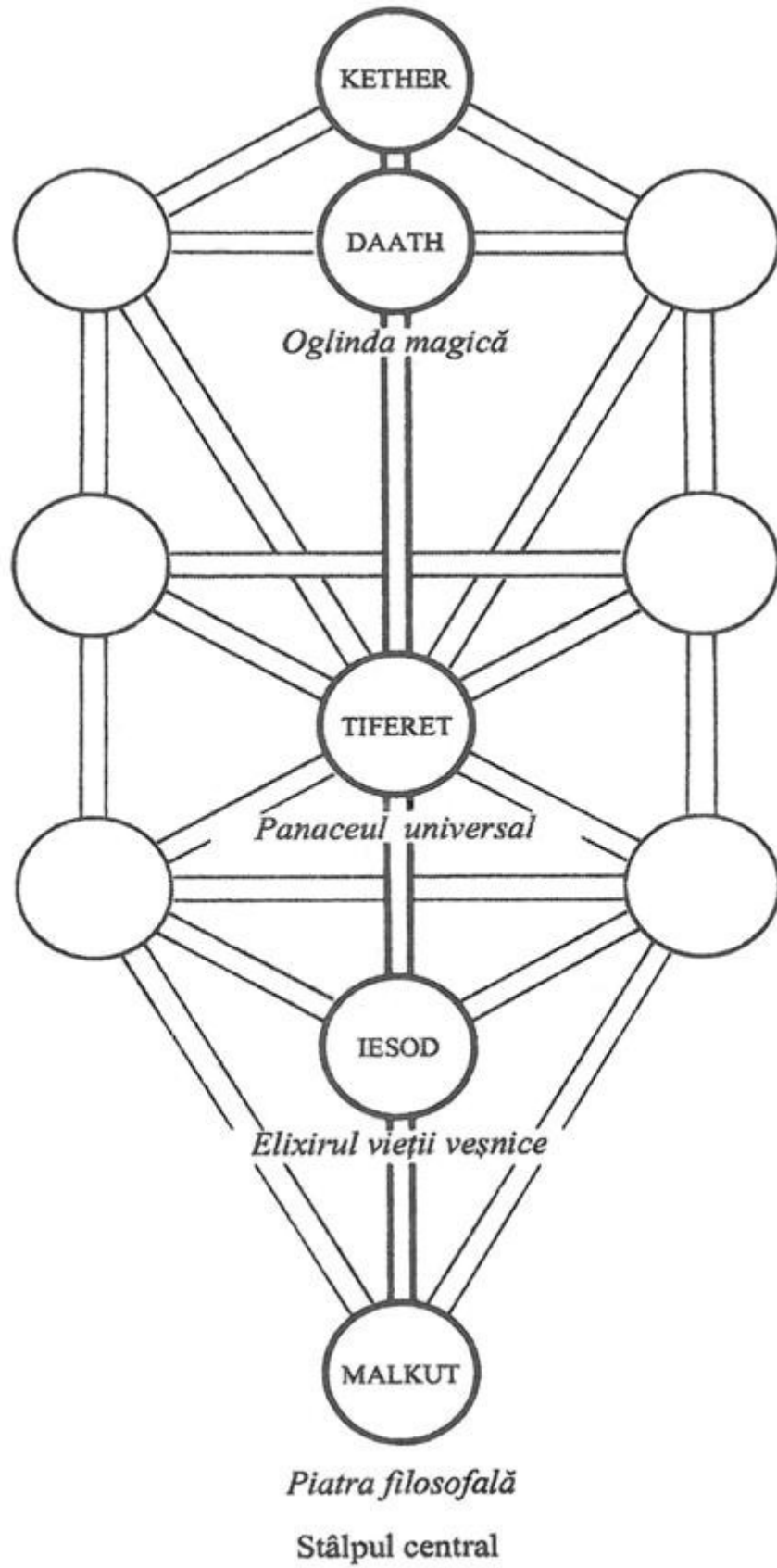
V-am vorbit adineauri despre cerșetori, dar în privința acestui subiect vă pot arăta mai detaliat corespondențele ce se pot descoperi între viața exterioară și viața interioară. Oamenii foarte bogați merg în restaurante unde găsesc hrana cea mai proaspătă și de cea mai bună calitate, în timp ce săracii merg în mici restaurante unde li se pregătesc ciorbe și tocane cu resturile provenite de la

marile restaurante. Mai există și aceia care nu-și permit să meargă nici în micile restaurante pe care îi numim cerșetori și care se hrănesc numai cu câteva bucăți uscate de pâine sau cu resturi pe care le adună din lăzile de gunoi. Vedeți deci cum bogații au mulți bani ca să-și cumpere hrana cea mai proaspătă, în timp ce aceia care nu au bani sunt obligați să mănânce resturile aruncate de alții. Ei bine, același fenomen se produce și în planul psihic, spiritual, dar se poate întâmpla ca în aceste planuri să îi vedeți pe cei bogați hrănindu-se din lăzile de gunoi !

Regăsim în viața interioară aceeași ierarhie ca în viața exterioară. Atunci când o ființă nu are decât gânduri și sentimente frumoase, sufletul ei se hrănește numai cu hrană celestă. În vreme ce acela care a coborât în gradele inferioare ale vieții, fiind preocupat numai de invidiile, poftele sale nemăsurate, dorințele sale grosolane, nu face decât să sărăcească și nu se poate deci hrăni în cele mai bune “restaurante” ale lumii spirituale. El este ca un cerșetor obligat să mănânce tot ceea ce alții aruncă și nu își poate forma un corp spiritual pur și luminos, fiindcă elementele care le adună sunt întunecoase și murdare. Dacă nu doriți deci să fiți obligați să absorbiți ceea ce alții au aruncat, nu trebuie să rămâneți în regiunile inferioare, ci să urcați foarte sus. Iată cel mai mare secret al vieții spirituale. La fel cum pentru a găsi apa pură trebuie să mergeți foarte sus pe munți, tot așa trebuie să mergeți până la izvor pentru a bea apa cristalină a iubirii divine. Trebuie să fii bogat în virtuți pentru a te hrăni și a-ți potoli setea în restaurantele celeste.

Să studiem acum raporturile ce există între viață și puritate. V-am spus că Șadai El Hai este Domnul vieții. În Arborele Sefirotic, Iesod este penultimul sefirot. În realitate, el nu este situat dedesubtul celorlalți; dispunerea verticală a Pomului Vieții adoptată de Cabală nu este decât o modalitate de a prezenta lucrurile. Există zece sefiroți: Kether, Hocmah, Binah, Hased, Gheburah, Tiferet, Nețah, Hot, Iesod, Malkut, și fiecare dintre ei exprimă o calitate, o virtute a Domnului. Nu există zece zei, ci un singur Dumnezeu. Șadai El Hai este același Dumnezeu ca Ehie, ca El sau ca Elohim Gibor, dar El apare în Iesod sub aspectul său de creator și de distribuitor al vieții. În Arborele Sefirotic nici una dintre manifestările Domnului nu este inferioară alteia. Între Sefiroți există diferențe numai în ceea ce privește materia fiecărei dintre aceste regiuni. De la Kether la Malkut materia devine din ce în ce mai densă, dar între atributele Domnului nu există nici o diferență de calitate.

Caduceul lui Hermes

Şadai El Hai este deci manifestarea Domnului creator și distribuitor al vieții, dar al vieții cele mai pure, aceea care vine din înalt, de la Izvor. Această viață care fâșnește curăță și purifică totul în trecerea ei, fiindcă întâia lucrare a vieții este tocmai de a arunca toate elementele impure ce îi tulbură manifestarea. De aceea puritatea este legată de viață, de viața divină care purifică totul.

Puterile și instrumentele magice pe care le caută Inițiații sunt reprezentate simbolic prin caduceul lui Hermes, oglinda magică, panaceul universal, elixirul vieții veșnice, piatra filosofală... Mai există și alte simboluri, dar acestea sunt cele mai importante. Dar, așa cum v-am spus, fiecare dintre aceste instrumente corespunde în Pomul Vieții unui sefirot al stâlpului central: caduceul lui Hermes lui Kether, oglinda magică lui Daath (Daath, al cărui nume înseamnă “cunoașterea” este cel de-al unsprezecelea sefirot. Cabala nu menționează decât foarte rar sefirotul Daath), panaceul universal lui Tiferet, elixirul vieții veșnice lui Iesod, și piatra filosofală lui Malkut. După cum observați, elixirul vieții veșnice corespunde lui Iesod, deoarece Iesod reprezintă puritatea vieții iar viața pură dă nemurirea.

Nu poate exista puritatea la un mort, pentru că o dată cu stagnarea, începe putrezirea, fermentația, descompunerea. Atunci când ați mers sau ați lucrat mult, vă simțiți oboseți și aveți nevoie să vă odihniți pentru a permite vieții care se află în sânge să curețe deșeurile ce s-au acumulat în mușchii voștri. Munca este un fel de combustie, produce deșuri pe care trebuie să le eliminăm, altminteri acestea vor paraliza mușchii. Viața este deci aceea care elimină deșeurile ducându-le spre alte regiuni ale corpului de unde sunt eliminate prin piele, prin nas, prin gură sau alte organe de evacuare, și omul își regăsește din nou forțele.

V-am spus deja, impuritățile sunt elemente străine care nu intră în constituția organismului vostru, ele trebuie eliminate, și viața este aceea care o face, altfel vă îmbolnăviți. Acest lucru începe prin oboseală, apoi boală, și în final moartea. Oboseala anunță deja că prea multe deșuri s-au acumulat în sistemul nervos, în plămâni, în ficat sau în mușchi, și trebuie să îi dăm organismului posibilitatea să le elimine.

Datorită faptului că impuritățile atrag oboseala sau chiar paralizia, înseamnă că ele sunt dușmanii vieții. În timp ce puritatea este prietena vieții fiindcă aduce forța, sănătatea, activitatea. Iată de ce trebuie să căutați puritatea în toate domeniile existenței voastre. V-am dat cele trei cuvinte care exprimă puritatea în

planul fizic, în planul astral și în planul mental: curățenia, sfințenia. Știți ce se întâmplă în planul fizic când ați mâncat alimente poluate sau stricate: vă îmbolnăviți. În timp ce, dacă mâncați o hrană sănătoasă, vă simțiți bine dispuși, mai activi, mai obosiți. De aceea într-un învățământ spiritualist discipolii sunt sfătuiți să consume mâncare și băuturi nutritive, desigur, dar foarte ușoare și ce produc cele mai puține deșeuri, și să se abțină, de exemplu, de la carne și alcool care produc foarte multe resturi pe care organismul le elimină cu multe eforturi.

Același fenomen se produce în planul astral. De exemplu, atunci când un bărbat a gustat cele mai primitive plăceri cu femeile, el are nevoie de mult mai mult timp și de odihnă pentru a restabili și a-și regăsi luciditatea: el este supraîncărcat psihic cu deșeuri și organismul său psihic are nevoie de un timp îndelungat pentru eliminarea lor. În timp ce, aceia care au trăit senzații subtile, luminoase, feerice, divine, nu își supraîncarcă sistemul nervos, și le trebuie puțin timp, puțină odihnă, pentru a-și regăsi vigoarea.

Observați deci avantajul de a trăi o viață plină de puritate în toate planurile, pentru că nu numai sănătatea voastră se îmbunătățește, dar inima voastră se bucură și limpezimea spiritului vostru se amplifică până când vă permite să concepeți ideile cele mai vaste și să pătrundeți în misterele cele mai profunde ale Creației. Astfel vor exista întotdeauna văluri, perdele, ecrane ce vă vor împiedica să vedeți și să înțelegeți tot ceea ce merită să fie văzut și înțeles. Viața impură, pe care majoritatea oamenilor sunt pe cale să o trăiască, reprezintă deci cel mai mare obstacol pentru o deplină înțelegere și un adevărat progres. Puteți să nu mă credeți acum, sunteți liberi să o faceți, dar eu am verificat ceea ce vă spun, și alții au verificat-o deopotrivă înaintea mea; acest lucru este valabil pentru veșnicie.

Vă voi da acum câteva metode de purificare. Bineînțeles, există mijloace exterioare de a te concentra asupra unui obiect din argint (pentru că dintre toate metalele, argintul este legat de lună) sau de a te cufunda în apă. Dar în realitate, aceste metode nu fac decât să contribuie la purificare, nu ne pot purifica în totalitate. Ar fi prea ușor dacă, pentru a deveni puri, ar trebui să ținem în mână un obiect de argint sau să ne cufundăm într-un bazin, fiindcă atunci ar exista numai îngerii pe pământ – ceea ce nu este cazul. Amintiți-vă ce v-am spus în conferința precedentă. Pentru a vă purifica, nu numai că trebuie să vă spălați, dar

trebuie să urcați foarte sus pentru a trezi gânduri și sentimente ce vor fi și ele pure, adică dezinteresate, impersonale.

Să luăm exemplul apei. Apa ne învață deja că există două procese de purificare: infiltrarea și evaporarea. Pentru infiltrare, apa pătrunde în pământ și după ce a străbătut diferite straturi în care își lasă deșeurile cu care este încărcată, ea revine pură, potabilă. În mod simbolic, acest drum este acela urmat de majoritatea oamenilor care nu încetează să fie hărțuiți, maltratați, striviți de evenimente sau de alte persoane, și din cauza acestor suferințe, a marilor presiuni pe care le au de suportat, ei reușesc în final să se purifice.

Dar discipolii aleg cea de a doua metodă. Soarele îi purifică, și nu pământul. La fel cum apa se evaporă sub efectul razelor de soare, discipolul care se expune razelor soarelui spiritual se încălzește și se înalță în aer, simbolic vorbind: el absoarbe elementele care se află în straturile eterice ale atmosferei, și astfel se purifică; coboară apoi pentru a “uda” plantele, animalele, oamenii. Aceia care doresc să se purifice prin înțelepciune și lumină nu suferă.

Prin prima metoda, trebuie să treceți prin regiuni întunecate, necunoscute și îngrozitoare ale pământului, în timp ce a doua metodă ne permite să observăm, să contemplăm și să cunoaștem datorită razelor de soare. Apa care vine din înalt este mult mai bogată și mai puternică decât aceea care țâșnește din izvoarele pământene, și de aceea pentru a face unele experiențe, alchimiștii recomandau ca să fie folosite apa de ploaie sau rouă, fiindcă acestea conțin forțele cerului. Apa izvorului chiar filtrate conține încă materii inferioare. Dovada constă în faptul că această apă, care este puternic mineralizată, nu spală la fel de bine ca apa de ploaie.

Eu vă pot da numeroase exerciții de purificare, dar astăzi nu voi face decât să vă indic rapid pe acelea pe care le puteți pune în practică cel mai ușor; trebuie numai să știți că este necesar să le practicați ani în șir pentru a obține rezultate.

Primul exercițiu. Vă imaginați că ați urcat foarte sus, la mii de kilometri, și că acolo reușiți să captați prana, care este viața pură: o faceți să treacă prin voi ca o ploaie cerească, și ea pătrunde prin toate celulele voastre. Faceți acest exercițiu până veți avea senzația că sunteți ușori, că respirați mai bine, că vedeți mai limpede.

Al doilea exercițiu. Priviți soarele, dimineața, și cu ajutorul gândului mergeți până în centrul lui pentru a vă purifica în lumina sa.

Al treilea exercițiu. Vă expuneți goi în aer imaginându-vă că aerul vă străbate corpul și vă preia toate impuritățile.

Al patrulea exercițiu. La fel ca precedentul, dar cu apa, într-o cadă, în mare sau într-un râu, alegând însă un loc în care nu au venit deja mii de persoane.

Al cincilea exercițiu este un exercițiu cu pământul. De exemplu, mergeți la pădure, și vă întindeți pe burtă; săpați o mică groapă și vă puneți degetele în acea groapă și adresați-vă pământului, îi spuneți: “Ah, pământ, mama mea, tu care mi-ai dăruit toate elementele ce mi-au format corpul, îți mulțumesc. Dar am o rugămintă la tine: ia toate impuritățile ce s-au adunat în mine și trimite-le jos, în șantierele și laboratoarele tale, dăruindu-mi în schimb materialele cele mai pure pentru ca să-mi pot îndeplini lucrarea mea în lume”. Vorbiți-i astfel pământului și apoi pronunțați o formulă pe care v-am promis-o demult, dar nu v-am dat-o încă. Iată această formulă: Taro Tora Rota Tarota Rotaro. Sunt cuvinte cabalistice de o eficiență formidabilă. Pronunțați deci această formulă și rămâneți câteva minute în meditație. În acel moment, pământul, inteligența pământului vă aude și dă ordin lucrătorilor săi să vină să vă descarce de toate particulele nocive și întunecate și vă veți simți ușurați, eliberați.

Dragii mei frați și surori, eu v-am oferit astăzi câteva metode (A se vedea “Note complementare” unde sunt prezentate într-un mod mai detaliat câteva metode de purificare” postul, abluțiunea, exercițiile de gimnastică), veți ști oare să le apreciați ? Vă veți sfinți deja acceptând ideile pe care vi le-am expus. Da, aceste idei sunt capabile să vă sfințească. V-aș putea face și alte revelații, dar nu a venit încă momentul și nu le-ați putea suporta. Vă mai rămân încă multe lucruri de cunoscut, dar trebuie să vă pregătiți.

Un minut de meditație.